

Nr 1228

Av herr **Jönsson** i Ingemarsgården, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 78, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

I det svensk-norska avtalet av den 9 mars 1956 om transittrafiken över hamnar i Trondheimsfjorden ingick som en punkt byggandet av en oljehamn i Muruvik. I enlighet med avtalet har en hamn anlagts, men transitering av olja via Muruvik sker f. n. endast i ringa utsträckning. Under ett studiebesök vid hamnanläggningen, som Nordiska rådets trafikutskott gjorde i samband med behandlingen av ett medlemsförslag om utbyggnad av transittrafiken över Trondheim (A 117/t) sommaren 1967, kunde konstateras, att det under senare år i stort sett bara var fråga om enstaka båtlaster med flygbensin avsedd för Jämtland. Hamnanläggningen har byggts och äges (genom Oljetransit AB) av svenska staten och den har beredskapssyfte. Ingenting hindrar emellertid att den utnyttjas till sin fulla kapacitet för import av oljor avsedda för enskilda oljebolag. Ansträngningar har gjorts för att intressera oljebolagen att använda denna transiteringsled, men hittills har det inte blivit någon import av större mängder.

Det är inte rationellt att hela denna hamnanläggning nu ligger praktiskt taget oanvänd. Möjligheterna att bättre utnyttja hamnen bör undersökas på nytt. Denna fråga behandlas i Kungl. Maj:ts skrivelse nr 78 med redogörelse för Nordiska rådets sextonde session (s. 37). Enligt vad där sägs har rådets trafikutskott pekat på att det torde finnas utrymme för en ökning av importen av oljeprodukter i Muruvik och rekommenderat en undersökning av om transportkostnaderna kan pressas för att göra denna importväg mer lönsam. Det finns goda skäl att instämma i denna rekommendation. En sådan undersökning skulle lämpligen kunna ombesörjas av Oljetransit.

Ett annat sätt att utnyttja det i Muruvik investerade kapitalet, som aktualiserats under behandlingen av ovannämnda medlemsförslag, är att hamnen upplåtes för torrgods under stränga isvintrar, då Trondheims hamn har svårigheter att ta emot ytterligare transitgods från och till Sverige. För närvarande föreligger hinder mot hamnens utnyttjande för torrgods på grund av regeln i art. 3 i Trondheimsavtalet: "Anläggningarna avses skola utnyttjas för transitering av olja. Under avspärrningstider eller efter särskilt tillstånd av de norska myndigheterna kunna anläggningarna också användas för andra varor." — Enligt vad som framgår av Kungl.

Maj:ts proposition nr 120 till 1956 års riksdag (s. 10) var de norska och svenska delegationer, som förhandlade om utformningen av det i frågavarande statsavtalet, ense om att begreppet avspärrning i förevarande sammanhang icke syftade på ishinder eller liknande förhållanden.

Nordiska rådets trafikutskott framhöll i sitt betänkande att Muruviks-anläggningen genom en relativt måttlig komplettering skulle kunna göras lämpad för mottagande av torrgods, exempelvis genom anslutning av ett spår till kajen och uppförande av kranutrustning. En förutsättning för att hamnen skall kunna utnyttjas på detta sätt är emellertid att regeringsavtalet ändras på denna punkt. Nordiska rådet har därför förordat att i Norge och Sverige inleds överläggningar om en sådan ändring av avtalet.

Under hänvisning till vad som anförts hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj måtte hemställa *dels* om en undersökning avseende möjligheterna att öka oljetransiteringen över Muruviks-hamnen, *dels* om att från svensk sida tas initiativ till överläggningar med Norge om ändring av 1956 års avtal, så att transitering av torrgods blir tillåten under svåra isvintrar.

Stockholm den 17 oktober 1968

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården
